

Sygn. akt II Ka 292/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

21 października 2022r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Agata Wilczewska

Protokolant: sekr. sąd. Marta Burek

przy udziale Łukasza Sobczaka Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Turku

po rozpoznaniu 21 października 2022r.

sprawy **M. G. (1)**

oskarżonego z art.178a§1k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Turku

z 14 czerwca 2022r., sygn. akt II K 436/21

I. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.

II. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze w kwocie 20zł i wymierza mu opłatę w kwocie 300zł za to postępowanie.

Agata Wilczewska

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 292/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Turku z dnia 14.06.2022 r., sygn. akt II K 436/21.

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC

ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>Obrońca oskarżonego orzeczeniu zarzucił:</p> <p>1.błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na:</p> <p>a)uznaniu, iż oskarżony wykonywał dziwne manewry samochodem ciężarowym co miało wskazywać na stan odurzenia tożsamy ze stanem nietrzeźwości mimo, iż jak wynika z nagrania załączonego do sprawy manewr parkowania i przeparkowania auta z dwoma naczepami zajął oskarżonemu niecałe 2 minuty;</p> <p>b)uznaniu, iż świadkowie od razu po przyjeździe oskarżonego, tj. ok 11:50 zauważyli „dziwne zachowanie oskarżonego” wskazujące na nietrzeźwość albo odurzenie czemu przeczy wezwanie policji dopiero o godz. 12:59:14 (k.164);</p> <p>c) uznaniu, iż oskarżony nie zażył środka odurzającego po zjechaniu na bazę i wyłączeniu pojazdu mimo wyjaśnień oskarżonego co do takiej okoliczności, która dodatkowo wynika z zeznań świadka J. S. o „... wszedłem do kabiny pojazdu, gdzie zauważyłem rozsypany biały proszek w niewielkich ilościach oraz tabletki o nazwie A. oraz wiele innych tabletek.”;</p> <p>d)uznaniu, że spowolnione ruchy o których zeznawał świadek D. świadczyły o fakcie, iż był w stanie odurzenia zaraz po przyjeździe na bazę – mimo, iż jak wskazał biegły toksykolog w swojej opinii amfetamina powoduje pobudzenie, nerwowość itp. co zauważył świadek</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>funkcjonariusz policji M. G. (2) po przyjeździe tj. około godz. 13:20, a więc po upływie ponad 1,5 h od zatrzymania pojazdu przez oskarżonego co z kolei koreluje z opinią uzupełniającą biegłego, który stwierdził, iż działanie amfetaminy widoczne jego po około 15-60 minutach od jej zażycia, przy pominięciu faktu stwierdzonej i leczonej depresji, której symptomy mogą wykazywać sennność, apatię, spowolnione ruchy;</p> <p>e)uznaniu, iż w dniu 19 lipca 2021 r. oskarżony kierował pod wpływem środka odurzającego w stężeniu jak alkohol powyżej 0,5 promila mimo braku możliwości wykonania badań retrospektywnych oraz faktu, iż oskarżony zażył narkotyk dopiero po przyjeździe na bazę;</p> <p>2.naruszenie przepisów postępowania karnego, mające wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 5 § 2 k.p.k. poprzez tłumaczenie wątpliwości na niekorzyść oskarżonego – poprzez ustalenie, że oskarżony nie zażył środka odurzającego po zjeździe na bazę, mimo jego wyjaśnień w tym zakresie, które korelują z zeznaniami świadka S., zeznającego o białym proszku w kabinie.</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Apelacja okazała się bezzasadna.</p> <p>Kontrola instancyjna wykazała, iż w niniejszej sprawie Sąd w oparciu o właściwą ocenę dowodów poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne, w świetle których sprawstwo i wina oskarżonego są bezsprzeczne, a</p>		

zarzuty obrony w tym zakresie mają jedynie polemiczny charakter.

Wbrew stanowisku obrony, Sąd w poczynionych ustaleniach faktycznych odniósł się do zachowania oskarżonego po przybyciu do siedziby firmy, a nie do wykonywanych przez niego manewrów za kierownicą. Według naocznych, licznych świadków zachowanie oskarżonego odbiegało od normy, co bezsprzecznie świadczyło o tym, że oskarżony kierował samochodem ciężarowym pod działaniem środka psychotropowego, ponieważ wykluczono by oskarżony zażył amfetaminę już po przyjeździe do siedziby firmy.

Obrona całkowicie pomija, iż świadek J. S., który rozmawiał z oskarżonym przez telefon, gdy ten był jeszcze w trasie, zeznał iż nie mógł porozumieć się z oskarżonym, który wówczas wypowiadał się w sposób nielogiczny i nieracjonalny, był roztrzęsiony i zadeklarował iż wróci do firmy, ponieważ nie jest w stanie kontynuować trasy. Podejrzane zachowanie oskarżonego sprawiło, iż świadek zdecydował się wezwać policję. Nadto świadek ten wskazał, iż od momentu pojawienia się oskarżonego w siedzibie firmy miał z nim kontakt wzorkowy, obserwował go, zatem niemożliwym było, iż oskarżony zażył jakiegokolwiek substancje psychotropowe dopiero po tym, gdy przyjechał do firmy. Z uwagi na powyższe, fakt iż świadek J. S. zauważył w środku pojazdu rozsypany biały proszek oraz tabletki nie może przesądzać o tym, że oskarżony zażył amfetaminę już po zaparkowaniu pojazdu.

Jednocześnie wersję ferowaną przez obronę wyklucza również

kategorycznie opinia biegłego, z której jasno wynika, iż symptomy upośledzenia funkcji ośrodkowego układu nerwowego, które zaobserwowano u oskarżonego po jego przyjeździe do siedziby firmy są typowe dla późnej fazy działania amfetaminy, co wyklucza okoliczność, iż były efektem jednorazowego zażycia amfetaminy po zatrzymaniu pojazdu. W tym zakresie obrońca sam wskazuje z resztą, iż rozkład amfetaminy powoduje otępienie, apatię, zwolnienie reakcji, co potwierdza, iż oskarżony u którego występowały dokładnie takie objawy, zażył amfetaminę dużo wcześniej, tj. kierował pojazdem znajdując się pod jej wpływem. Twierdzenie, iż objawy zaobserwowane u oskarżonego związane były w depresją na którą choruje, jawią się jako naiwne.

Z kolei w odniesieniu do naruszenia przez Sąd przepisu postępowania, wskazać należy iż nie można stawiać w sposób uzasadniony zarzutu naruszenia zasady in dubio pro reo, powołując się na wątpliwości samej "strony" co do treści ustaleń faktycznych, wymowy dowodów, czy też sposobu interpretacji przepisów prawa. Dla oceny, czy nie został naruszony zakaz z art. 5 § 2 k.p.k. nie są bowiem miarodajne tego rodzaju wątpliwości zgłaszane przez stronę, ale tylko to, czy sąd orzekający w sprawie rzeczywiście powziął wątpliwości w tym zakresie i wobec braku możliwości ich usunięcia rozstrzygnął je na niekorzyść oskarżonego. A zatem w sytuacji, gdy konkretne ustalenie faktyczne zależne jest od dania wiary tej lub innej grupie dowodów, nie można mówić o naruszeniu zasady domniemania niewinności. Na gruncie niniejszej sprawy, Sąd

<p>I instancji słusznie uznał, iż nie zachodzą jakiegokolwiek wątpliwości w zakresie sprawstwa i winy oskarżonego M. G. (1).</p> <p>Kierunek apelacji obligował Sąd odwoławczy do dokonania kontroli instancyjnej w zakresie wymierzonej oskarżonemu kary, jednakże i w tym zakresie nie stwierdzono jakichkolwiek uchybień.</p> <p>Mając na względzie wszystkie przedstawione powyżej okoliczności, Sąd odwoławczy nie znajdując przy tym uchybień określonych w art. 440 k.p.k., podlegających uwzględnieniu z urzędu i powodujących konieczność zmiany bądź uchylenia zaskarżonego rozstrzygnięcia – na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. orzekł jak w wyroku.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>1. zmiana zaskarżonego wyroku i uniewinnienie od stawianego mu zarzutu;</p> <p>2. zasądzenie kosztów zastępstwa adwokackiego za obronę wg norm przepisanych za obie instancje.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Sąd odwoławczy nie podzielił zarzutów zawartych w apelacji, a nie znalazł przy tym uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu i powodujących konieczność zmiany bądź uchylenia zaskarżonego rozstrzygnięcia, a w sprawie nie zachodzi również</p>		

konieczność przeprowadzenia postępowania dowodowego na nowo. Wobec nieuwzględnienia apelacji niezasadny okazał się również wniosek obrońcy w przedmiocie zasądzenia kosztów obrony.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
I.	Przedmiot utrzymania w mocy
<i>Sprawstwo i wina oskarżonego, wymierzona kara grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych w wysokości 15 złotych każda, orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych określonych w kat. C, C+E prawa jazdy na okres 3 lat, zaliczenie na poczet orzeczonego środka karnego okresu zatrzymania prawa jazdy od dnia 19 lipca 2021 r., orzeczenie wobec oskarżonego świadczenie pieniężnego w kwocie 5.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, zaliczenie na poczet orzeczonej grzywny okresu zatrzymania w sprawie, rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania przed Sądem I instancji</i>	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	

<p>W świetle prawidłowo ocenionego materiału dowodowego i ustalonego na jego podstawie</p> <p>stanu faktycznego, sprawstwo i wina oskarżonego nie budzi wątpliwości Sądu odwoławczego. Kontrola instancyjna nie wykazała uchybień w zakresie orzeczonej kary grzywny, orzeczonego środka karnego, zaliczenia na jego poczet okresu zatrzymania prawa jazdy, orzeczonego świadczenia pieniężnego, jak również w zakresie zaliczenia na poczet orzeczonej grzywny okresu zatrzymania w sprawie i kosztów postępowania przed Sądem I instancji.</p>	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwi ę z le o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwi ę z le o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwi ę z le o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwi ę z le o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem		

szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	O kosztach postępowania odwoławczego Sąd orzekł na podstawie art. 634 k.p.k., art. 636 § 1 k.p.k. i art. 8 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1247) zasądzając od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze w kwocie 20 zł (ryczałt za doręczenia) i wymierzył mu opłatę w kwocie 300 złotych za to postępowanie.

7. PODPIS
Agata Wilczewska

1.3. Granice zaskarżenia	
Kolejny numer załącznika	1

Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wina oskarżonego		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej		

	orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana